

У-5.бр.1049/2021

УПРАВНИОТ СУД во совет составен од судиите Марта Телеграфчиска - како претседател на совет, Билјана Никодиновска Петровска и м-р Burim Sejdini - како членови на советот, со записничар Јован Трпевски - раководител на одделение, решавајќи по барањето на тужителот ДТУ „МАКРО УНИОН“ ДООЕЛ од Скопје, поднесено преку Адвокатско друштво Богданов и Богданов од Скопје, за донесување на временна мерка за одлагање на извршувањето на Решението на Државната комисија за жалби по јавни набавки бр.08-551/13 од 10.06.2021 година, за јавна набавка, на јавната расправа одржана на 24.08.2021 година, донесе:

РЕШЕНИЕ

Барањето на тужителот ДТУ „МАКРО УНИОН“ ДООЕЛ од Скопје, за донесување на временна мерка за одлагање на извршувањето на Решението на Државната комисија за жалби по јавни набавки бр.08-551/13 од 10.06.2021 година, до правосилно завршување на управниот спор, **СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНО.**

Барањето на полномошникот на тужителот за надомест на трошоците на постапката по барањето за временна мерка, **СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНО.**

Образложение

Тужителот ДТУ „МАКРО УНИОН“ ДООЕЛ од Скопје, на 09.07.2021 година поднесе тужба до Управниот суд за поведување на управен спор, против Решението на Државната комисија за жалби по јавни набавки бр.08-551/13 од 10.06.2021 година, а со кое жалбата на сега тужителот ДТУ „МАКРО УНИОН“ ДООЕЛ од Скопје, изјавена против Одлуката за избор на најповолна понуда бр.18.1-39853/1 од 22.04.2021, донесена по Оглас за јавна набавка со поедноставна отворена постапка бр.03991/2021 за набавка на стоки-виндијакни на договорниот орган Министерство за внатрешни работи, се одбива поради неоснованост.

Тужбата е заведена под У-5.бр.1050/2021.

Кон тужбата поднесе и Барање за донесување на временна мерка, со кое бара да се одложи извршувањето на Решението на Државната комисија за жалби по јавни набавки бр.08-551/13 од 10.06.2021 година, до правосилно завршување на управниот спор, согласно членот 29 став 5 од Законот за управните спорови, од причини што смета дека постои бојазност до правосилно завршување на спорот, избраниот економски оператор ДОНА-М, да започне со трошење на средствата кои се доделени од Буџетот на РСМ, а со тоа да причинат поголема штета на државата, а со тоа да се стори ненадоместлива штета.

Тужениот орган, иако не има уредно примено Покана за одговор на тужба и временна мерка У-5.бр.1049/2021 од 29.07.2021, на ден 30.07.2021, не достави одговор на Барање за донесување на временна мерка.

На одржаната јавна расправа на 24.08.2021 година во присуство на странките, полномошникот на тужителот изјави: Предлагаме судот да го усвои ова посебно барање за донесување на временна мерка како основано и со тоа да донесе решение за временна мерка од причина што во меѓувреме иако во моментот не располагаме со материјални докази дека постои некаква опасност, најповолниот понудувач да го осуети своето побарување и со тоа да започне трошење на паричните средства, а кои впорчем претставуваат буџетски средства, доделени директно од договорниот орган, сепак опасноста произлегува од фактот што решението што го има издадено тужениот во оваа постапка не го одлага извршувањето на оспореното решение. Поради овие причини предлагаме судот да данесе временна мерка.

Полномошникот на тужениот орган изјави дека: Еден од условите за да се уважи барањето за донесување на временна мерка е на тужителот да му се нанесе штета која тешко би се поправила. Во конкретниот случај тужителот не трпи или не му се нанесува штета, а најмалку истата да може тешко да се поправи. Воедно укажувам дека тужителот не доставува никаков доказ дека трпи некаква штета. Од овие причини бараме барањето да биде одбиено.

Судот разгледувајќи ја тужбата, како и барањето на тужителот за донесување на предложената временна мерка со сите списи кон тужбата, најде дека е неосновано поради следното:

Барањето е неосновано.

Согласно член 28 ставови 1 и 2 од Законот за управните спорови („Службен весник на РМ“ бр.96/2019), тужбата по правило не го спречува извршувањето на актот против кој е поднесена, освен ако со закон поинаку не е уредено, додека по барање на тужителот, кога извршувањето на актот би му нанело штета која тешко би можела да се поправи, а одлагањето на извршувањето не му е спротивно на јавниот интерес, ниту со одлагањето би и се нанела поголема ненадоместлива штета на спротивната странка, судот може да го одложи извршувањето.

Согласно член 29 став 5 од истиот закон, на барање на тужителот судот ќе го одложи извршувањето на оспорениот акт до донесувањето на правосилна одлука, доколку со извршувањето на актот би му се причинила на тужителот штета која тешко може да се надомести. При одлучувањето, судот мора во согласност со начелото на пропорционалност да го земе предвид јавниот интерес како и интересот на тужителот и заинтересираните лица.

Во смисла на цитираните законски одредби, одложување на извршувањето на управниот акт против кој е поведен управниот спор може да се допушти само на барање на тужителот. За да се одлучи по барањето и истото да се уважи, треба да се исполнат следните претпоставки: со управниот акт на странката - тужителот да му било утврдено наредбена обврска која во моментот на поведувањето на управниот спор не е извршена; да тужителот во рок го повел управниот спор против управниот акт што е во идентична врска со управниот акт кој е предмет на управниот спор; да постои уверување дека со извршувањето на управниот акт што се оспорува во управен спор на тужителот ќе му се нанесе штета која тешко би се поправила; да одложувањето на управниот акт не е спротивно на јавниот интерес ниту со одложувањето на извршувањето би се

нанела ненадоместлива штета на спротивната страна, ако постои. Сите овие претпоставки мораат кумулативно да бидат исполнети за да може да се постапи и да му биде усвоено барањето на тужителот за одложување на извршувањето на управниот акт до завршувањето на управниот спор.

Со увид во списите по предметот, Судот најде дека согласно одредбите од член 29 став 5 од Законот за управните спорови е предвидено дека на барање на тужителот судот може да донесе временна мерка за одлагање на извршувањето на управниот акт до завршување на постапката во управниот спор доколку до судот достави доказ дека органот пристапил кон извршување на управниот акт и дека со извршувањето би му се нанела поголема штета која тешко би можела да се надомести.

Судот оцени дека во конкретниов случај, тужителот со ниту еден доказ не стори веројатно дека донесувањето на времената мерка во конкретниот случај, не би било спротивно на јавниот интерес, дека со извршувањето на оспорениот акт ќе му се нанесе ненадоместлива штета на тужителот и дека нанесената штета тешко ќе може да се поправи, така што Судот најде дека не се исполнети кумулативно законските претпоставки од член 29 став 5 од Законот за управните спорови, па одлучи како во изреката на ова решение.

Имајќи ги предвид цитираните законски одредби, да тужителот со барањето за временна мерка не приложил доказ дека се исполнети условите согласно членот 28 став 2 од Законот за управните спорови, следуваеше овој суд согласно горе изнесените причини, да го одбие барањето на тужителот како неосновано.

Во однос на барањето на полномошникот на тужителот, истакнато на одржаната јавна расправа, за надомест на трошоците на постапката по барањето за временна мерка, Судот одлучи како во изреката на решението, од причини што согласно член 86 став 3 од Законот за управните спорови („Службен весник на РМ“ бр.96/2019), доколку судот ја одбие или отфрли тужбата или пак постапката се запре, секоја странка ги сноси своите трошоци во постапката.

Решено во Управен суд на ден 24.08.2021 година под У-5.бр.1049/2021.

Записничар - раководител на одделение
Јован Трпевски

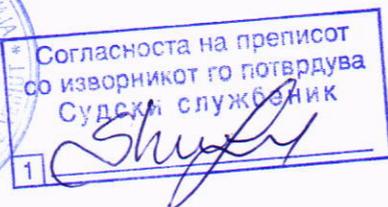
Претседател на совет - Судија
Марта Телеграфчиска

ПОУКА: Против ова решение дозволена е жалба во рок од 3 дена по приемот на истото преку овој суд до Врховниот суд на Република Македонија.

Решението да се достави до:

- тужител преку Адвокатско друштво Богданов и Богданов од Скопје
- тужен орган

СЛ/

Претседател на совет - Судија
Марта Телеграфчиска